

PROP DE VOSALTRES

Les festes en confinament

Benvolguts diocesans:

L'anomalia d'aquests mesos que, amb motiu del possible contagi del coronavirus, se'ns demana que no sortim de casa, no impedeix que podem pensar i escriure sobre la situació present. Hem parlat molt dels riscos dels sanitaris, de les repercussions psicològiques dels nens pel tancament domiciliari, de la dificultat d'acompanyar a tants difunts en els últims moments de la seva existència, de la soledat dels ancians i l'atenció de les residències preparades per a ells, de les cues per comprar aliments, de la impossibilitat de reunir-se els creients per celebrar la vida cristiana.

S'ha escrit també molt sobre el passat. Les causes d'aquesta pandèmia, l'organització hospitalària, les previsions de les autoritats per cuidar la salut dels ciutadans, la falta de recursos per a la investigació, la manera de vida d'aprovisionament d'objectes i serveis oblidant als que menys tenen, la pretensió de creure que l'ésser humà és invencible i que els avenços de les últimes dècades permeten que sigui quasi invulnerable, l'arraconament de Déu en la nostra societat amb oblit de referències religioses, i un llarg etcètera.

Es comença a escriure amb abundància sobre les conseqüències d'aquesta pandèmia. Com serà la nostra societat, quines actituds haurem de fomentar o arrambar, què significarà per al sistema sanitari aquesta enorme tragèdia, com es podrà actuar contra l'egoisme de grups o de països i si serem capaços de treballar per la igualtat i solidaritat entre els pobles d'una manera més eficaç.

Sant Anastasi, patró de Lleida

Hi haurà temps per a una reflexió sobre tot això. En aquests moments només lamentar que aquesta dolorosa tragèdia hagi obligat a suspendre els actes externs de la Festa Major de la ciutat de Lleida, que dedica al seu patró, sant Anastasi, el dia 11 de maig. A causa del calendari gradual, establert per les autoritats el passat dia 30 d'abril, podem celebrar **la Missa a la Catedral, a les 11 hores**, amb assistència de fidels complint la normativa de separació entre persones i amb un terç de l'aforament de l'espai catedralici. M'agrada comunicar que serà retransmesa per una cadena de televi-

sió pensant en les persones grans i impedides a qui s'aconsella que es quedin als seus domicilis.

En els últims mesos altres poblacions de la nostra diòcesi també han decidit suspendre les seves festes patronals. Els ciutadans en general, i els creients en particular, han entès i acceptat amb certa normalitat la situació esperant que la memòria dels nostres patrons ens porti a demanar a Déu que s'acabi aquesta pandèmia que tant dolor està causant. Mai perdrem la confiança en el Senyor de la vida que encamina els nostres passos per a cuidar-la i per afrontar la mort.

Sant Anastasi és un exemple de compromís i de valentia. Va ser un jove soldat romà que, segons la tradició, va néixer a Lleida a finals del segle III i va morir martiritzat a Badalona després de convertir-se al cristianisme. Els paers de la ciutat el van aclamar com a patró l'any 1627 i van acordar celebrar la seva festa el dia 11 de maig.

La festa se celebra als nostres carrers. És molt popular i concorreguda. Hi participen moltes institucions de la ciutat que contribueixen a l'alegria de tothom. Després de la Missa a la Catedral, s'organitza una processió fins a la plaça de Sant Joan amb la presència de gran quantitat d'infants, aquest any no serà possible. Però no oblideu una oració al sant perquè intercedeixi per cadascú de nosaltres i per la nostra ciutat.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Puigverd celebra una processó de Sant Jordi diferent

Puigverd va celebrar, el passat 23 d'abril, la processó de Sant Jordi sense la participació dels altres anys i amb els veïns als balcons i finestres. El sant es va col·locar sobre un tot terreny decorat amb flors i conduït per un veí voluntari. Primer, Mn. Lucas va celebrar la missa a la parròquia de Sant Pere Apòstol a porta tancada

i un repic de campanes a càrrec de l'Associació Afany va donar el tret de sortida a la processó d'aquest any que va passar pels carrers, arribant a les diverses urbanitzacions. Com també és tradició, Mn. Lucas va beneir el terme municipal. Un altre repic de campanes va posar el punt i final a l'acte.

CERCA DE VOSOTROS

Las fiestas en confinamiento

Queridos diocesanos:

La anomalía de estos meses que, con motivo del posible contagio del coronavirus, se nos pide que no salgamos de casa, no impide que podamos pensar y escribir sobre la situación presente. Hemos hablado mucho de los riesgos de los sanitarios, de las repercusiones psicológicas de los niños por el encierro domiciliario, de la dificultad de acompañar a tantos difuntos en los últimos momentos de su existencia, de la soledad de los ancianos y la atención de las residencias preparadas para ellos, de las colas para comprar alimentos, de la imposibilidad de reunirse los creyentes para celebrar la vida cristiana.

Se ha escrito también mucho sobre el pasado. Las causas de esta pandemia, la organización hospitalaria, las previsiones de las autoridades para cuidar la salud de los ciudadanos, la falta de recursos para la investigación, el modo de vida de aprovisionamiento de objetos y servicios olvidando a los que menos tienen, la pretensión de creer que el ser humano es invencible y que los adelantos de las últimas décadas permiten que sea casi invulnerable, el arrinconamiento de Dios en nuestra sociedad con olvido de referencias religiosas, y un largo etcétera.

Se empieza a escribir con abundancia sobre las consecuencias de esta pandemia. Cómo será nuestra sociedad, qué actitudes deberemos fomentar o arruinar, qué significará para el sistema sanitario esta enorme tragedia, cómo se podrá actuar contra el egoísmo de grupos o de países y si seremos capaces de trabajar por la igualdad y solidaridad entre los pueblos de un modo más eficaz.

Tiempo habrá para una reflexión sobre todo ello. En estos momentos sólo lamentar que esta dolorosa tragedia haya obligado a suspender los actos externos de la Fiesta Mayor de la ciudad de Lleida, que dedica a su patrón, san Anastasio, el día 11 de mayo. Debido al calendario gradual, establecido por las autoridades el pasado día 30 de abril, podremos celebrar **la Misa en la Catedral, a las 11 horas**, con asistencia de fieles cumpliendo la normativa de separación entre personas y con un tercio del aforo del espacio catedralicio. Me agrada comunicar que será retransmitida por una cadena de televisión pensando en las personas mayores e impedidas a quienes se aconseja permanecer en sus domicilios.

En los últimos meses otras poblaciones de nuestra diócesis también han decidido suspender sus fiestas patronales. Los ciudadanos en general, y los creyentes en particular, han comprendido y aceptado con cierta normalidad la situación esperando que la memoria de nuestros patronos nos lleve a pedir a Dios el fin de esta pandemia que tanto dolor está causando. Nunca perderemos la confianza en el Señor de la vida que encamina nuestros pasos para cuidarla y para afrontar la muerte.

San Anastasio es un ejemplo de compromiso y de valentía. Fue un joven soldado romano que, según la tradición, nació en Lleida a finales del siglo III y murió martirizado en Badalona después de convertirse al cristianismo. Los paers de la ciudad lo aclamaron como patrón el año 1627 y acordaron celebrar su fiesta el día 11 de mayo.

La fiesta se celebra en nuestras calles. Es muy popular y concurrida. Participan muchas instituciones de la ciudad que contribuyen a la alegría de todos. Tras la Misa en la Catedral, se organiza una procesión, este año no será posible, hasta la plaza de San Juan con la presencia de gran cantidad de niños. Pero no olvidéis una oración al santo para que interceda por cada uno de nosotros y por nuestra ciudad.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Fons diocesà per atendre a persones vulnerables per la pandèmia

El Bisbat de Lleida ha creat un fons diocesà per atendre les necessitats de les persones més vulnerables arran de la crisi provocada per la Covid-19. El bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, ha enviat una carta a sacerdots, religiosos, delegats episcopals, laics i fidels de la diòcesi on s'anuncia la creació d'aquest fons solidari. A la mateixa carta el prelat comunica que el Bisbat ha fet una aportació inicial de 20.000 euros. A més, proposa a tots els mossens que donin una part dels seus ingressos anuals utilitzant una d'aquestes modalitats: una mensualitat, l'extraordinària de l'es-

tiu o un percentatge de la gratificació durant uns mesos.

La totalitat de la recaptació es destinarà a la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social que en paraules del bisbe Salvador «mai s'han aturat en l'ajuda al proïsme i han vist com es triplicava en pocs mesos la demanda de les diverses atencions». Cal recordar que aquesta xarxa està formada per 16 entitats que treballen pels més vulnerables de la nostra diòcesi i que ara han vist incrementades les demandes a causa de la crisi provocada per la pandèmia.

Traslladen per un dia la Moreneta de l'ermita de Castellldans fins al poble

Castellldans va celebrar, el passat 27 d'abril, la festa de la Mare de Déu de Montserrat d'una manera ben diferent ja que per causa del confinament els veïns no van poder participar en el romiatge fins a l'ermita, que s'ha celebrat ininterrompudament els últims 65 anys. Perquè els veïns poguessin gaudir igualment de la festa, van col·locar un altar amb la Moreneta a la plaça Catalunya. A les 12 del migdia un repic de campanes va anunciar l'arribada de la imatge de la Mare de Déu al poble. A continuació, Mn. Lucas va pronunciar una pregària des de la megafonia municipal, per donar

pas després a la benedicció del poble malgrat la pluja. Va cloure l'acte el cant del Virolai per part dels veïns des dels balcons.

Retransmissió en directe de la Missa de Montserrat a la Catedral

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va celebrar, el dilluns 27 d'abril, la festa de la patrona de Catalunya, només amb una

missa a les 11 del matí que es va celebrar a l'altar de la patrona a la Catedral amb assistència reduïda, només 10 persones amb mascaretes i mantenint les distàncies de seguretat. Les noves tecnologies van permetre que centenars de persones poguessin seguir la celebració en directe mitjançant la retransmissió per Facebook. Ja a la tarda, molts ciutadans van cantar, interpretar amb instruments musicals o reproduir l'himne a la patrona de Catalunya des dels balcons i finestres dels seus domicilis, unint-se amb aquest gest simbòlic a la seva festa.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Avui ens farà bé pensar, com un gest de gratitud cap a Déu, en la gent que ens acompanya en el camí de la vida: familiars, amics, companys de feina... El Senyor ens vol poble, ens vol en companyia. Gràcies, Senyor, per no haver-nos deixat sols!» (15 de febrer).

@Pontifex: «La nostra pregària no s'hà de limitar només a les nostres necessitats: una pregària és veritablement cristiana si també té una dimensió universal» (17 de febrer).

@Pontifex: «No ens bastem a nosaltres mateixos: necessitem desemmascarar la nostra autosuficiència, superar els nostres tancaments i tornar a ser petits per dins, simples i entusiastes, plens d'amor a Déu i al nostre semblant» (17 de febrer).

@Pontifex: «Tots nosaltres tenim una part del cor endureida. La medicina contra la duresa del cor és la memòria, recordar els beneficis del Senyor. Això manté el cor obert i fidel» (20 de febrer).

La desescalada de l'Església

La Conferència Episcopal ha elaborat una guia de mesures per reprendre la celebració del culte a les esglésies durant la desescalada: piles d'aigua beneïda buides, fidels amb mascareta, major nombre de misses per complir amb l'aforament d'un terç i de la meitat del temple i que la plateta es deixi al començament i al final de les celebracions són algunes de les adaptacions. El bisbe Salvador ha fet arribar una carta fent seva aquesta guia a la comunitat diocesana. L'Església ha manifestat la seva intenció de «recuperar progressivament la normalitat de la vida eclesial», si bé ha precisat que en aquesta fase de transició manté la dispensa del precepte de participar en la missa dominical i recomana a les persones grans i a persones de grups de risc que es quedin a casa.

En el protocol publicat el 29 d'abril, la Conferència Episcopal ha demanat «màxima prudència» i ha precisat que serà necessària una avaluació continuada de la posada en marxa d'aquestes mesu-

res, tenint en compte el que disposi en cada moment l'autoritat sanitària. A més, haurà d'organitzar en cada culte la distribució de fidels, l'accés a l'hora de combregar i l'entrada i la sortida del temple respectant la distància de seguretat. S'haurà de distribuir gel hidroalcohòlic a l'entrada i sortida de les esglésies, evitar els cors, no repartir fulls de cants ni plec o lectures i les confessions requeriran l'ús de mascareta i respectar la distància de seguretat. La salutació de la pau es podrà substituir per un gest sense contacte, l'eucaristia es distribuirà en silenci i els sacerdots grans podran ser ajudats pels ministres extraordinaris de la comunió sempre amb les mesures higièniques corresponents.

En totes les fases s'ha de respectar la distància de seguretat. Els bisbes han celebrat que la malaltia «vagi sent controlada» i pugui iniciar-se la recuperació de la vida quotidiana «encara amb reserves i precaucions» i han cridat a «exercir la caritat personal, política i social». Es pot consultar tot el protocol a la web del Bisbat de Lleida.

El papa Francesc convida a resar el Rosari

Durant el mes de maig, el poble de Déu manifesta amb particular intensitat el seu amor i devoció a la Mare de Déu. En aquest mes és tradició resar el Rosari a casa, amb la família. Les restriccions de la pandèmia ens han «obligat» a valoritzar aquesta dimensió domèstica, també des d'un punt de vista espiritual. Aquestes són les paraules del papa Francesc a tots els fidels.

El papa Francesc convida als fidels de tot el món a resar el Rosari durant el mes de maig: dona el seu «secret» en una carta i en dues oracions. Una forma també de millorar l'oració en família, en temps de pandèmia i contenció. El secret per a resar el rosari? Senzillesa. Contemplar junts el rostre de Crist i amb el cor de Maria, la nostra mare, ens uni-

rà encara més com a família espiritual i ens ajudarà a superar aquesta terrible experiència. Po-

deu trobar les dues pregàries que proposa el Papa a la web del Bisbat.

REFLEXIONS

Una gran oportunitat per endinsar-nos en la bioètica amb llibertat

Concili Vaticà II: «La naturalesa intel·lectual de la persona humana es perfecciona i ha de perfeccionar-se per mitjà de la saviesa, la qual atreu amb suavitat la ment de l'home a la recerca i a l'amor de la veritat i del bé (...).

La nostra època, més que cap altra, té necessitat d'aquesta saviesa per humanitzar tots els nous descobriments de la humanitat. El destí futur del món corre perill si no formen homes més instruïts en aquesta saviesa. Cal advertir referent a això que moltes nacions econòmicament pobres, però riques en aquesta saviesa, poden oferir a les altres una extraordinària aportació.»

El Cardenal Narcís Jubany, en el pròleg a l'edició catalana del Concili diu «era necessari arribar amb eficàcia a l'enteniment i al cor d'uns homes que avui tenen el perill de córrer només pels camins d'un humanisme evolucionista (...), era necessari il·luminar una humanitat il·lusionada per la tècnica que pretén arraconar Déu i tot el que signifiqui espiritualitat i sobrenaturalisme».

El Concili Vaticà II suposa una gran oportunitat per endinsar-nos en la bioètica amb llibertat, recordant la centralitat de la persona i alliberant-nos de l'esclavatge de la llei com a font de moralitat.

Entenc que confondre legal i ètic és molt perillós, ja que no sempre coincideixen en els seus postulats. La bioètica ha d'alliberar-se del domini de la llei per endinsar-se en l'univers dels valors i de la humanització. És desitjable que les lleis siguin justes (segons entenc en la mateixa definició de llei hi ha el ser un precepte just) i salvaguardin els valors, però la llei no és la font de l'ètica.

En un món tecnocientífic, la bioètica ha de qüestionar constantment a les persones i a les societats per avançar per camins d'autèntic progrés.

Els escrits eclesials postconciliaris van en aquesta direcció, vegem per exemple *Amb íntima joia*: «Hi ha formes d'avançament científic que no coincideixen amb l'autèntic bé de l'home (...). Precisament tenint en compte això cal reafirmar l'axioma en virtut del qual no tot el que tècnicament és possible, resulta moral i èticament acceptable.»

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / SI 113B / Jo 14,21-26]. **Lleida:** ■ **Anastasi** (s. III-IV), màrtir a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, màrtir venerat a Ripoll (978); santa Felisa, màrtir; beat Domènec Iturrate, prevere, trinitari basc.

12. □ **Dimarts** [Fets 14,19-28 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats màrtirs a Ro-

ma; sant Pancraç (s. III-IV), màrtir romà.

13. □ **Dimecres** [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal), sant Pere Regalat, religiós franciscà; sant Muç o Muci, prevere i màrtir; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prevere basc, fundador de la Congregació del Sagrat Cor de Bétharam.

14. ■ **Dijous** [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o

Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26), santa Gemma Galgani, vg. seglar.

15. □ **Divendres** [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1697).

16. □ **Dissabte** [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. Sant Honorat, bis-

be, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió.

17. □ **Diumenge vinent**, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 8,5-8.14-17 / SI 65 / 1Pe 3,15-18 (o bé, del diumenge VII: 1Pe 4,13-16) / Jo 14,15-21 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,1-11a)]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

Diumenge V de Pasqua (A)

COMENTARI

Jesús, el camí, la veritat i la vida

Potser de vegades tenim una imatge idíl·lica de les primeres comunitats. Però no hi faltaven els problemes: *Els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses.* Quina és l'actuació dels apòstols? Primer acceptar que hi ha un problema; en segon lloc buscar la solució, però intervenint-hi tots: *Busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny i els encarregarem aquesta feina.* Els apòstols han fet la proposta i després accepten l'elecció feta per la comunitat, sense cap veto. Cadascú té la seva missió: *Nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula,* que era el propi d'ells. En l'Església tots tenim la nostra pròpia missió, diferent però igualment important. El resultat? *A Jerusalem creixia molt el nombre dels creients.*

És una Església que es fia de les paraules de Jesús: *Que els vostres cors s'asserenin: Confieu en Déu, confieu també en mi.* Perquè Jesús, responent a Tomàs, diu clarament: *Jo soc el camí, la veritat i la vida; ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi.* Sabem on es troba la vida i la veritat: en el mateix Crist; el camí per arribar a Déu, al Pare, no el trobarem en ningú més. Hi ha una unió íntima entre Jesús i el Pare: *No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi?* Així ho demostren les seves obres. *Però qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans.* L'Església des de llavors predica, també amb les obres, la Veritat i la Vida que són el mateix Crist. *Crist és la pedra viva, escollida, de gran valor encara que no tothom fa cas de la predicació: Sempre n'hi haurà que no en fan cas com diu Pere.* Però nosaltres som un poble escollit, un reialme sacerdotal... la possessió personal de Déu sempre i quan fem cas de la predicació i busquem en Crist i en ningú més la Veritat i la Vida. I això ho hem de demostrar amb les obres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Esclusiva: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclamo la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, porque en el servicio diario no se atendía a sus viudas. Los Doce, convocando a la asamblea de los discípulos, dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos del servicio de las mesas. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea; nosotros nos dedicaremos a la oración y al servicio de la palabra.»

La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo; a Felipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenias y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando. La palabra de Dios iba creciendo y en Jerusalén se multiplicaba el número de discípulos; incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos: Acercándoos al Señor, piedra viva rechazada por los hombres, pero elegida y preciosa para Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción de una casa espiritual para un sacerdocio santo, a fin de ofrecer sacrificios espirituales agradables a Dios por medio de Jesucristo. Por eso se dice en la Escritura: «Mira, pongo en Sión una piedra angular, elegida y preciosa; quien cree en ella no queda defraudado». Para vosotros, pues, los creyentes, ella es el honor, pero para los incrédulos «la piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular», y también «piedra de choque y roca de estrellarse»; y ellos chocan al despreciar la palabra. A eso precisamente estaban expuestos. Vosotros, en cambio, sois un linaje elegido, un sacerdocio real, una nación santa, un pueblo adquirido por Dios para que anunciéis las proezas del que os llamó de las tinieblas a su luz maravillosa.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No se turbe vuestro corazón, creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho, porque me voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino». Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?» Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí. Si me conocierais a mí, conoceríais también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto». Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta». Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: "Muéstranos al Padre"? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, él mismo hace las obras. Creedme: yo estoy en el Padre y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. En verdad, en verdad os digo: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aun mayores, porque yo me voy al Padre.»